HUGO DE SANCTO VICTORE
12. Jh. Seite 31r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26236
Copyright: Admont, Benediktinerstift

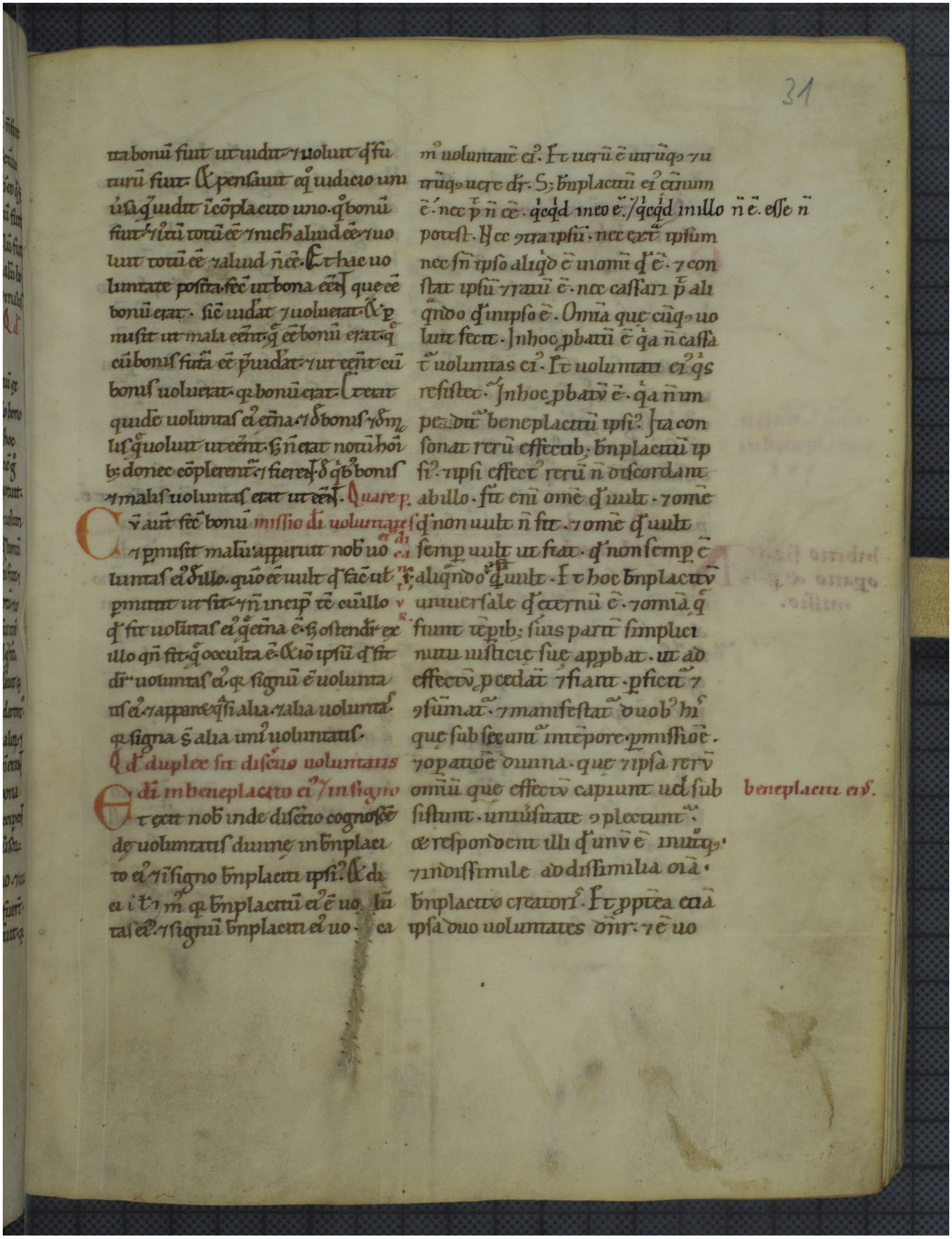

ita bonū fuit ut uidit. ⁊ uoluit q̄ fu
turū fuit. Et pensauit eq̄ iudicio uni
uersa q̄ uidit ī cōplacito uno. q̄ bonū
fuit ⁊ ītū totū ēē ⁊ nich aliud ēē ⁊ uo
luit totū ēē ⁊ aliud n̄ ēē. Et hac uo
luntate posita fec̄ ut bona ēēt que ēē
bonū erat. sic uidat ⁊ uoluerat. Et p
misit ut mala eēnt. q̄ ēē bonū erat. q̄
cū bonis futa ēē p̄uidat. ⁊ ut eēnt cū
bonis uoluerat. q̄ bonū erat. Et erat
quidē uoluntas eius ēēna ⁊ d̄ bonis ⁊ d̄m
lis q̄ uoluit ut eēnt. s̄ n̄ erat notū hoī
b; donec cōplerent ⁊ fieret. d̄ q̄b bonis
⁊ malis uoluntas erat ut eēnt. Quare p.

Cū aūt fec̄ bonū missio dī uoluntates
⁊ p̄misit malū apparuit nob uo
luntas eius d̄ illo. quō ēē uult q̄ fac̄ ut
p̄mittit ut sit. ⁊ n̄ incip̄ tc̄ cū illo
q̄ fit uoluntas eius q̄ ēēna ē. s̄ ostendit ex
illo qn̄ fit. q̄ occulta ē. Et iō ipsū q̄ fit
dr̄ uoluntas eius. q̄ signū ē uolunta
tis eius. ⁊ apparet q̄si alia. ⁊ alia uoluntas.
q̄ signa s̄ alia uni uoluntatis.

Q d̄ duplex sit discretio uoluntatis
dī in beneplacito eius ⁊ in signo

Et exit nob inde discretio cognoscē
de uoluntatis diuine in bn̄placi
to eius ⁊ ī signo bn̄placiti ipsius. Et di
ci ī t ⁊ m̄ q̄ bn̄placitū eius ē uo lū
tas eius. ⁊ signū bn̄placiti eius uo ca

m̄ uoluntatē eius. Et uerū ē utrūq; ⁊ u
trūq; uere dr̄. S; bn̄placitū eius ēternum
ē. nec p̄t n̄ ēē. q̄cq̄d in eo ē. ⁊ q̄cq̄d in illo n̄ ē. esse n̄
potest. Nec ꝯtra ipsū. nec extra ipsum
nec sn̄ ipso aliq̄d ē in omī q̄ ē. ⁊ con
stat ipsū ⁊ ratū ē. nec cassari p̄t ali
q̄ndo q̄ in ipso ē. Omīa que cūq; uo
luit fecit. In hoc p̄batū ē q̄a n̄ cassa
tur uoluntas eius. Et uoluntati eius q̄s
resistet. In hoc p̄batū ē. q̄a n̄ im
pedit beneplacitū ipsius. Ita con
sonat rerū effectib; bn̄placitū ip
sius. ⁊ ipsi effect rerū n̄ discordant
ab illo. fit enī omē q̄ uult. ⁊ omē
q̄ non uult n̄ fit. ⁊ omē q̄ uult
semp uult ut fiat. q̄ non semp ē
aliq̄ndo q̄ uult. Et hoc bn̄placitū
uniuersale q̄ eternū ē. ⁊ omīa q̄
fiunt tēpib; suis partī simplici
nutu iusticie sue appbat. ut ad
effectū p̄cedat ⁊ fiant. p̄ficit ⁊
ꝯsūmat. ⁊ manifestat duob hīs
que subsecunt intēpore. p̄missiōe.
⁊ opatiōe diuina. que ⁊ ipsa rerū
omīū que effectū capiunt uel sub
sistunt. uniuersitate ꝯplectunt.
et respondent illi q̄ unū ē in utroq;
⁊ in dissimile ad dissimilia oīa.
bn̄placito creatoris. Et p̄ptea etiā
ipsa duo uoluntates dr̄. ⁊ ē uo

beneplaciti eius.